Studiul reîncarnărilor - impresii de lectură

Eseu de RĂZVAN ALEXANDRU PETRE
Braşov, 30 noiembrie 2011

SUMAR



Karma şi reîncarnarea

Fenomenul reîncarnării nu este doar o teorie susținută de marile religii orientale încă din timpuri imemoriale şi un crez pentru 75% din populația lumii, ci şi o realitate demonstrată științific. Este suficient să amintim de studiile asupra cazurilor de **reamintire spontană a încarnării precedente** a unor copii (dr. Ian Stevenson ş.a.); şedințele de **hipnoză regresivă** sub control medical, care redau existențele anterioare ale pacienților (dr. Michael Newton, dr. Brian Weiss ş.a.); **tanatologia** (confirmarea vieții după moarte, prin studiile asupra celor reîntorşi din moarte clinică, făcute de dr. Raymond Moody, dr. Elisabeth Kubler Ross ş.a.); **experiențele în afara corpului** (dedublările astrale), popularizate de Robert Monroe, William Buhlman ş.a.. Spiritul aduce cu sine o întreagă istorie din viețile anterioare. Popular vorbind, când istoria multimilenară ne deranjează traiul prezent, o numim "karmă negativă".

Karma, acest cuvânt sanscrit, a intrat de mult timp în limbajul curent, semnificând aplicarea în viața omului a Legii cosmice a acțiunii şi reacțiunii. În proverbele româneşti, karma este înțeleasă astfel: „*După faptă, şi răsplată*", „*Cum măsori, aşa ți se va măsura*", „*Cine seamănă vânt culege furtună*", „*Cine sapă groapa altuia cade singur în ea*" etc. Recunoaştem în ele principiul dreptății universale, al justiției divine perfecte. Karma negativă este o pedeapsă pentru faptele noastre rele din trecutul apropiat sau cel îndepărtat. În mod similar, karma pozitivă este o recompensă pentru faptele noastre bune anterioare. De karma bună nu se plânge nimeni, ba chiar nici nu îi dăm suficientă atenție, considerând că ni se cuvine tot ce este bun în viață, fie că merităm, fie că nu. În schimb, karma negativă are urmări chinuitoare, venind din această viață sau din viețile anterioare.

Este folositor să ne fundamentăm unele alegeri şi decizii pe baza datoriilor şi moştenirilor karmice din viețile anterioare ale Spiritului. Pentru a le afla, avem mai multe alternative la îndemână.

Modalități de explorare a vieților anterioare

1. Retrăirea fără asistență specializată

Cei interesați şi gata să experimenteze pot găsi diverse tehnici de **autocunoaştere** şi optimizare psiho-spirituală, promovate în cercuri de yoga, esoterism, magie ori în cărți. Aceste metode de cercetare a trecutului depind exclusiv de talentul şi perseverența individuală.

Dezavantajul acestei căi este lipsa suportului unui specialist în momentele cheie. În ciuda încurajărilor teoretice de principiu, când explorăm pe cont propriu un domeniu atât de misterios, putem întâlni numeroase dileme experiențiale, pe care este posibil să nu le putem rezolva singuri, mai ales la început.

În cartea „***Autocunoaştere şi vindecarea spiritului. Amintirea vieților trecute***", autorul Richard Webster prezintă mai multe metode dedicate practicii individuale, în scopul atingerii unei stări modificate de conştiință în care este posibil să retrăim evenimente din viețile anterioare. Iată câteva citate cu valoare generală:

« Mulți oameni aleg să experimenteze regresia într-o viață anterioară abia în momente de criză. Când totul pare să meargă prost în viața lor, ei caută o soluție în viețile anterioare. Nețինând seama de lucrurile ascunse, se pare că aceste regresii au avut întotdeauna un efect benefic. (pag.30)

Un beneficiu important al cunoaşterii vieților anterioare este reprezentat de o mai mare linişte sufletească. Multă lume se teme de moarte, iar această teamă dispare atunci când îți dai seama că moartea nu înseamnă sfârşitul.

Alt avantaj al regresiilor spirituale este descoperirea unor talente pe care nu ştiai că le ai. Îndemânarea şi aptitudinile pe care le foloseai în viețile anterioare nu s-au pierdut. Încă fac parte din tine şi pot fi dezvoltate în viața actuală, odată ce devii conştient de ele. (pag.31)

Normal, vei descoperi întâmplări neplăcute în existențele tale anterioare. Multe dintre vieți vor fi fost nefericite. Oamenii te vor fi rănit. În acelaşi mod, tu îi vei fi rănit pe alții, în diverse momente. Trebuie să fii conştient că persoana care a primit şi a făcut acel rău nu este persoana care eşti tu acum. Dacă ai furat, violat sau ucis în viețile anterioare, nu înseamnă că eşti o persoană groaznică în această viață. Retrăirea vieților trecute îți dă ocazia să te ierți pentru imprudențele din trecut şi să îi ierți pe ceilalți pentru ce ți-au făcut. (pag.41)

După fiecare regresie, acordă-ți puțin timp de meditație înainte de a te întoarce la viața cotidiană. Vezi ce lecții sunt de învățat, ce factori karmici au fost implicați. În special, ce karmă încă te afectează în această viață. (pag.43)»

2. Retrăirea cu asistență specializată.

Se poate apela şi la tehnicile de **regresie hipnotică** în viețile anterioare ale Spiritului. Un **hipnoterapeut atestat** va căuta, de obicei, sursa traumatică ce provoacă clientului fobii, anxietăți, stări rebele la orice psihoterapie sau medicație. Această metodă le poate fi de folos şi celor sănătoşi, fără probleme, care vor să afle mai multe lucruri ascunse despre ei înşişi. Atenție, nu este recomandabil să ne lăsăm pe seama unui hipnotizator amator!!!

Este important să ne pregătim sufleteşte şi intelectual înainte de a ne aventura în explorarea abisurilor psihice. Dezavantajul acestei metode este că intervine o trăire emoțională directă şi copleşitoare a trecutului, care ne-ar putea traumatiza dacă nu este gestionată corect de cel care ne asistă. Secundar, ne poate creşte nivelul de sugestibilitate la anumiți stimuli, în viața cotidiană. Mai există şi şansa ca viziunile trăite să nu fie vieți anterioare propriu-zise, ci imagini arhetipale, preluări din inconştientul colectiv sau alte construcții psihice ce nu sunt amintiri spirituale.

Iată un alt citat interesant din aceeaşi carte menționată mai sus:

« Când eşti în stare de hipnoză, eşti mult mai conştient decât de obicei. Ştii tot ce se întâmplă. Dacă telefonul ar suna sau o maşină ar claxona, pe tine nu te-ar deranja, pentru că te afli în ambele locuri în acelaşi timp.

De câte ori visezi cu ochii deschişi, eşti hipnotizat. Dacă cineva ar vorbi cu tine cât timp eşti în starea de visare cu ochii deschişi, este posibil să nu auzi nici un cuvânt. Sunt sigur că ai pățit, la un moment dat, să şofezi şi să nu ştii când au trecut ultimii şapte, opt kilometri. Acest lucru se numeşte ***hipnoză de autostradă****. Pur şi simplu, ai trecut pe pilot automat, în timp ce te gândeai la alte lucruri. Dacă ți-ar fi apărut ceva în față, ai fi ieşit imediat din starea aceea, pentru că, totuşi, conduci atent.*

Oamenii sunt hipnotizați de televizor sau de ecranele cinematografice. Dacă filmul este interesant, mă va captiva, voi deveni absorbit de el. Dacă filmul se derulează fără să se întâmple mare lucru, probabil că voi ieşi din hipnoză şi îmi voi da seama că stau pe scaun.

Hipnoza nu este ceva de care trebuie să ne temem. Este doar o stare în care intrăm şi ieşim mereu. Când te duci la un specialist în hipnoză, el sau ea doar te va ghida în starea de transă, pentru ca mesajul corect să fie plasat în subconştient. (ibidem, pag.87-88) »

3. Studiul reîncarnărilor realizat de un inițiat cu har

Cea mai simplă şi lipsită de riscuri cale este cea de a primi **consiliere spirituală** din partea unui medium sau clarvăzător de autentică valoare intelectuală şi morală. Acest cititor al „cronicii Akasha" va fi asistat de spirite elevate, îngeri veghetori şi lucrători, pentru a obține informațiile, utile la momentul respectiv, din imensa bancă de date a inconştientului clientului. **Cei care afirmă că pot afla date despre viețile anterioare pe baza unor tabele prefabricate sau din reguli**

astrologice sunt în eroare! Ele nu se verifică, ci sunt doar nişte surogate destinate consumului publicului neinformat.

Chiar dacă sunt surprinzătoare, informațiile primite de inițiat nu îl vor răni pe client – fiindcă ele vin chiar cu sprijinul Spiritului acestuia sau îngerilor păzitori. În plus, va primi cele mai bune sfaturi pentru prezent şi viitor. Citirea neutră şi distantă a unei karme dureroase, sub formă scrisă, poate fi un element suplimentar de securitate emoțională.

Unul dintre cei mai faimoşi clarvăzători americani, Edgar Cayce (1877-1945), oferea *citiri* individuale din dosarele Akashice (engl., *readings*), unde, printre altele, descria existențele anterioare ale *entității* (clientului său). Modul său de operare era special: se autohipnotiza, intrând într-o stare de transă în care dobândea o perspectivă lărgită asupra realității, cea a Spiritului său. Atunci, cei care îl asistau îl întrebau tot ceea ce dorea clientul să afle. Secretara sa îi nota răspunsurile cuvânt cu cuvânt (astfel, avem astăzi o întreagă bibliotecă cu "citirile profetului adormit"). Când se trezea din transă, Edgar Cayce era la fel de uimit ca şi toți ceilalți de informațiile neobişnuite care îi ieşiseră pe gură.

La ora actuală, există pe glob un număr restrâns de mediumi clarvăzători ce pot sonda misteriosul trecut karmic al oamenilor. Informațiile legate de viețile anterioare sunt de un nivel atât de înalt, încât numai extrasenzitivii morali le pot accesa. Rezultatele muncii lor îi vor recomanda de la sine.

Am avut privilegiul să asist personal la munca de medium de investigație a doamnei Nina Petre şi să citesc studiile karmice realizate pentru sute de persoane. Lecturasem deja destule cărți pe această temă, fiind familiarizat cu subiectul. Totuşi, primirea informațiilor proaspete, din sursă spirituală autentică m-a uimit de fiecare dată, feed-back-ul primit de la client confirmând descrierea parapsihologului. Extragerea unor asemenea informații prețioase nu este un divertisment, ci solicită **concentrare, timp şi energie**.

Impresii subiective inspirate de citirea studiilor reîncarnărilor

În cele ce urmează, vă prezint o parte din gândurile şi emoțiile pe care mi le-au provocat, de-a lungul timpului, lectura câtorva sute de studii de caz şi a reacțiilor beneficiarilor.

În general, cine acceptă principiul reîncarnării Spiritului şi interpretarea karmică personală are un atu în fața provocărilor vieții. Nu va mai acționa după o strategie perdantă, surmenându-ne, pierzându-şi energia şi optimismul. Are şansa să se orienteze cu tot elanul spre domeniile sau persoanele ce i se oferă drept favorabile. Înțelege că o anumită tendință sau comportament îşi are uneori cauza în altă viață a Spiritului, ceea ce îl poate ajuta să se împace cu sine. Chiar şi din simplă curiozitate, studiul poate fi de folos, dând motive de reflecție personală sau revelații.

Totuşi, nu toate persoanele înțeleg cauzalitatea karmică sau sunt dispuse să renunțe la prejudecăți şi egoism. Mai ales cei cu unele probleme psihice vor tinde să nu dea importanță studiului, fiindcă nu se potriveşte cu fixațiile lor. Inițiatul oferă sfaturi prieteneşti, cu cea mai bună intenție, care converg cu interesele superioare înscrise în soarta omului. În general, în practica de **consiliere parapsihologică** este nevoie de feed-back din partea clientului, ca şi în psihoterapie. Analiza nu poate merge în profunzime decât proporțional cu interesul şi înțelegerea sa.

Studiul comunică nişte informații ascunse în inconştientul beneficiarului, dar are şi o latură implicită de inițiere în spiritualitate. Pe lângă consilierea în probleme de viață, un rol indirect, dar la fel de important, este **trezirea spirituală** a consiliatului, schimbarea psihologică profundă şi benefică în filosofia sa de viață.

Ferice de clienții care apreciază la adevărata lui valoare studiul karmic şi - citindu-l, recitindu-l - se simt îndemnați către autocunoaştere, autodesăvârşire, luciditate, responsabilitate şi realism!

Aspecte psiho-spirituale ale cunoaşterii vieților anterioare ale Spiritului

CREDINȚA ÎN REÎNCARNARE

O condiție preliminară pentru a cere un studiu al karmei este **să ne declarăm a fi de acord cu teoria reîncarnării Spiritului**. Dincolo de firescul şi politețea gestului, ne vom declara astfel, în fața propriei conştiințe, **deschişi pentru această posibilitate**. Mai mult decât înainte, probabil că acum vom fi mai sensibili şi respectuoşi față de mecanismul divin al karmei şi reîncarnării Spiritului. Poate că vom avea curaj să vorbim şi altora de aceste lucruri. Episoadele studiului ne pot aduce unele certitudini, constatând legăturile concrete ce există între viețile anterioare şi cea prezentă. Teoria va deveni realitate. Unii oameni au câteodată senzația că au mai trăit alte vieți, anumite sentimente şi întâmplări, că persoane străine le păreau foarte familiare etc. Această convingere spirituală bazată pe rațiune, observație, verificare personală, liberă acceptare şi lipsă de obligații exterioare se propagă lent, dar sigur, în societatea modernă.

Studiul karmic realizat de inițiatul însărcinat cu această misiune nobilă suplineşte parţial lipsa posibilităților oamenilor moderni de a urma o cale spirituală de lungă durată şi fermă angajare. Este o facilitate pe care Dumnezeu o oferă oamenilor acestor timpuri, cu ajutorul muncii clarvăzătorului autentic. Ea ajută, dar nu suplineşte în totalitate efortul introspectiv necesar din partea celui care doreşte să se optimizeze psihologic şi să se cunoască pe sine.

SENINĂTATEA ÎN FAȚA MORȚII

Cititorul studiului reîncarnărilor are mult de câştigat: se diminuează teama de moarte din sufletul său. Moartea trupului este un fenomen care se repetă, plictisitor, în fiecare studiu de caz, deşi conştiința continuă să trăiască! Aşa se va întâmpla şi cu viața prezentă, la sorocul stabilit de Divinitate... Este de presupus că va urma altă viață pe Pământ, în care viitorul om va fi uitat tot ce s-a petrecut acum. Şi o va lua de la capăt cu ignoranța într-ale vieții. Deci **moartea** este o constantă în lungul nostru periplu etern, un eveniment periodic. **De ce atunci să ne temem de ea**? Tragedia morții este relativă, subiectiv omenească, un sacrificiu pe altarul evoluției continue a Spiritului. **Moartea predecesorilor noştri spirituali**, oricât de oribilă sau nedorită ar fi fost ea, nu a făcut decât să ne **pregătească noua încarnare**. Precum sământa care moare în pământ, pentru a renaşte sub forma unei plante, tot astfel un corp omenesc trebuie să se stingă, pentru ca altul, mai evoluat, să apară pe Pământ. Viitoarea noastră moarte nu este atât de nedreaptă sau groaznică, pentru că ea pregăteşte o nouă viață, mai aproape de perfecțiune. Viața omului este doar una din etapele călătoriei Spiritului, care niciuna nu durează prea mult. „*Viața este un vis*”, spun înțelepții, „*visat de Spiritul veşnic*”.

Lecturând studiile, participăm emoțional la drama personajelor şi suferim alături de ele, dar imediat revenim în actualitate, iar episodul karmic se dovedeşte a fi fost asemenea unui vis. A fost real doar atât timp cât s-a petrecut în timpul istoric. Acum este doar fum şi amintire. **La fel de iluzorie este şi actuala noastră viață**, oricât de intensă şi vie ni s-ar părea ea acum. Să căutăm deci viața eternă, care nu se schimbă sub forma diverselor filme cinematografice! Tragediile umane sunt adevărate, dar trecătoare. Toată suferința care ne-a marcat una din viețile anterioare nu mai există acum. Tot astfel, suferința de acum va dispare în neant. Pentru ce să-i acordăm atâta importanță? Mai bine să căutăm neîntârziat ce se ascunde în spatele acestor dureri trecătoare, care este scopul vieții, cine este Spiritul... Ce se ascunde dincolo de transformările continue ale vieții? Pe ce te poți bizui oricând, care este temelia pe care poți construi? Ce stă la baza formelor umane schimbătoare?

COMPASIUNEA

Parcurgerea studiilor de caz ne **creşte toleranța față de semeni**, văzându-le istoria atât de diferită de a noastră, prin ce au mai trecut, viețile de trudă care şi-au pus amprenta asupra talentelor, calităților, dar şi defectelor ori fobiilor lor. Vedem cât de concret este motivată karma,

atât ca pedepse, cât şi ca sensibilități ori dorințe de împlinit. Forța ei este de nestăvilit, deci se cade să fim înțelegători cu unele porniri inexplicabile ale semenilor noştri. Glasul rațiunii (noastre) poate că nu va ajunge la urechea sufletului lor, care cere altceva. Fiecare Spirit are o istorie individuală unică, plină de urmări karmice, dar şi de speranțe pentru viitor şi compensații spre care tânjeşte, care nu seamănă cu a nimănui altuia. Înțelegerea, compasiunea, toleranța, îngăduința se impun de la sine când judecăm firea oamenilor. Oamenii sunt diferiți pentru că Spiritele lor sunt unice. Omul nu poate răspunde chiar de tot ce este şi i se întâmplă, el poartă pe umeri un bagaj greu de milenii, care îl apasă uneori copleşitor, limitându-i liberul arbitru.

Este de remarcat gentilețea cu care Spiritul sfătuieşte şi încurajează omul în care este încarnat. Are o mare grijă ca acesta să trăiască relaxat, ca să îşi poată „duce crucea" pe mai departe. Deşi aparține unei alte dimensiuni vibratorii, Spiritul este recunoscător omului că îl poartă şi îl ajută să evolueze, să experimenteze viața fizică. Desigur că El are grijă să nu îşi încarce karma prin faptele necugetate ale omului şi de aceea încearcă să îl ferească de diverse situații periculoase. Oricum, Spiritul este foarte diplomat, nu face o morală agresivă, nu transmite amenințări şi nu se plânge de comportamentul omului. Sunt foarte utile şi avertismentele sale de a evita situații similare cu altele periculoase din trecut, din cauza conflictelor ascunse care încă nu s-au aplanat, a karmei ce nu s-a „ars" complet.

OAMENII ÎNȚELEG ÎN FELUL LOR

Nu orice client rezistă la atâtea sfaturi înțelepte, care ar trebui şi urmate… Mintea limitată se poate dovedi neputincioasă să accepte toate sugestiile care, deşi bine intenționate, pot părea că îi limitează bunul plac. Alteori, sfaturile solicită un anumit efort pentru a fi puse în aplicare, omul preferând să spună că „este greu" să facă ceea ce i s-a sugerat de către Spiritul său. Abia după ce viața vine cu tăvălugul ei şi îi alungă automulțumirea de suprafață, înțelege că ar fi fost mai bine să urmeze îndemnurile bune...

Studiul karmic nu este chiar pentru oricine. Este nevoie de curaj pentru a afla uneori tragica, alteori imorala ori banala viață anterioară. Poate şi de asta unii persiflează ideea de reîncarnare: pentru că se tem, pentru că **nu sunt suficient de maturi spiritual** ca să afle adevărul despre istoria Spiritului încarnat în corpul lor şi bagajul karmic încărcat. Sau poate pentru că sunt prea corupți ca să accepte o instanță superioară moralizatoare...

În general, există câteva moduri tipice de receptare a studiului karmic din partea clientului, care ar putea fi sumarizate astfel:

- Face legături inteligente cu prezentul şi personalitatea sa. Uneori emoția este copleşitoare, obține revelații uimitoare despre sine.
- Îl lasă indiferent, nu prea se recunoaşte. Poate influența acelei vieți (dintre alte sute) e mai mică asupra omului din prezent sau individul este incapabil de autoanaliză.
- Se declanşează o frământare lăuntrică care va da roade benefice treptat, mai târziu... sau, dimpotrivă, orgoliul îl face să respingă impulsiv rezultatele studiului (ceea ce arată că i s-a pus degetul pe o rană ascunsă, pe care nu vrea să şi-o recunoască).

DEZVOLTAREA UNOR CALITĂȚI

Un sfat bun pentru orice beneficiar al studiului reîncarnărilor este ca, în situațiile când este cuprins de emoții distructive ori slăbiciuni, să îşi amintească de calitățile antecesorilor din viețile revelate, aceia care manifestau nativ o stare de calm, putere, toleranță etc, de care în prezent respectivul duce lipsă. **Identificarea cu calitățile personajelor din istoria spirituală** este un lucru relativ simplu de făcut pentru persoana în cauză, fiindcă nu este doar un exercițiu oarecare de imaginație, ci dimpotrivă, un apel facil la memoria afectivă a ființei profunde. Faptul că **ştii** că într-o anumită perioadă a vieților tale multiple ai manifestat o calitate pozitivă de care ai acum nevoie, te ajută să retrăieşti acea stare. Este o formă spontană, naturală de revenire la un echilibru

sufletesc familiar. Îți dispare neîncrederea că ai putea să te schimbi pozitiv, deoarece ai **siguranța** că ai mai fost cândva aşa cum îți doreşti acum.

De altfel, acesta ar fi şi unul din scopurile studiului reîncarnărilor, care nu este o simplă înşiruire de povestiri despre alți oameni, ci solicită participarea mentală şi afectivă a clientului, care ar trebui **să mediteze** repetat asupra acestor revelații, obținute cu greu. El va putea face conexiuni nebănuite dacă are un interes real să tragă învățăminte înțelepte. Privirea superficială asupra personajelor din viețile anterioare nu îi va aduce un real folos psihologic. E nevoie de mai mult, de implicare emoțională şi retrăire, de analiză inteligentă a propriului psihic, a evenimentelor neexplicate din viața actuală, cu alte cuvinte de „inteligență intrapersonală”, după definiția dată de psihologul Howard Gardner.

EVOLUȚIE SPIRITUALĂ

Beneficiarul studiului karmic poate suferi o mutație în atitudinea lăuntrică. Contrar credinței ateiste, nu se va mai considera o ființă apărută întâmplător, un efect al unor reacții biochimice, care se îndreaptă inexorabil către extincție în neant. Dimpotrivă, Existența sa are un sens mai înalt, este integrată într-un Plan bine pus la punct de Forțele inteligente ale Universului. Luând la cunoştință de întâmplările şi personalitățile anterioare, omul nostru se simte mai puternic. El simte suportul experiențelor trecute, care l-au maturizat ca Spirit şi care se manifestă acum drept calități naturale. Nu mai percepe lumea ca pe un inamic virtual, ci îşi poate privi semenii ca pe nişte colegi urmând aceeaşi şcoală ca şi el, unii fiind în clasele primare, alții chiar în pragul absolvirii.

Mai mult, omul se simte parte a unei echipe sudate pe care o face cu Spiritul său nemuritor şi atoateştiutor, ale cărui puteri divine încă nu s-au dezvăluit. În concluzie, nu se mai simte stingher într-o lume haotică, ci un **individ mult mai puternic**, cu resurse nebănuite, **însoțit de binecuvântarea divinității interioare –** se simte ca făcând parte din umanitate şi din divinitate, în acelaşi timp.

Nu te poți identifica total cu o viață anterioară, din mai multe motive. Trăieşti în alt mediu şi ai o altă personalitate. Niciodată doi oameni nu vor fi identici, nici măcar gemenii monozigoți. Principial, este imposibil, ba chiar de nedorit să fii acelaşi om ca în trecut. Spiritul trebuie să aibă experiențe noi şi diferite pentru a progresa, nu să repete acelaşi scenariu. Ceea ce se păstrează sunt anumite particularități psihologice. Numai printr-un studiu spiritual pot fi depistate acele caracteristici care provin din alte vieți. Desigur că viața actuală generează şi alte aspecte tipologice noi, diferite de cele anterioare. Spiritul vrea să se apropie de măreția şi perfecțiunea lui Dumnezeu şi pentru asta trebuie să dobândească noi experiențe de viață, chiar cu prețul suferinței.

Dacă Spiritul îşi doreşte evoluția, este normal să vrea să scape de balastul care îl îngreunează în zborul său spre înalt. Lucrurile bune şi clipele fericite trecute au construit nivelul său înalt de acum, dar el **doreşte îndreptarea greşelilor –** iar aceasta se face prin focalizarea asupra surselor de nefericire. E vorba de emoții, scheme de gândire, şabloane care ne condiționează şi trebuie conştientizate şi modificate treptat, prin provocări şi eforturi permanente de autodepăşire. O simplă înțelegere intelectuală nu ne vindecă, este doar începutul optimizării. Vindecarea sufletului cere o echilibrare pe toate planurile şi acțiuni bine conduse.

OMUL NU ESTE IDENTIC CU SPIRITUL SĂU

Trebuie să clarificăm un aspect deseori greşit înțeles despre reîncarnare. Unii oameni consideră că ei înşişi au mai trăit cândva, ceea ce este absurd. Nu omul, ci **Spiritul** său a mai fost încarnat în alte persoane în trecut şi va mai fi în viitor. Omul este o creație temporară, s-a născut şi va muri. Însă **conştiința** şi o parte din personalitatea sa rămâne în aura Spiritului, care este preluată de următoarea încarnare, şi tot aşa, până la epuizarea lanțului reîntrupărilor în lumea fizică, pe această planetă sau pe altele.

Odată ce înțelege drama dualismului în care trăieşte ființa sa (suflet - Spirit), omul va începe să se întrebe: *De ce există acest divorț între suflet şi Spirit? De ce mă simt rupt de Dumnezeu?* Aceste întrebări sunt începutul evoluției spirituale accelerate. Odată ce şi le pune, deja îşi aşterne în față alternative de răspuns şi metode concrete de a se apropia de propriul Spirit, aşa cum au reuşit marii înțelepți şi sfinți. Misterul identității profunde a persoanei poate fi treptat devoalat numai prin introspecție şi studii spiritualiste. Astfel ne pornim „pe cale”, iar ziua în care vom gândi cu mintea Spiritului este aproape...

Este cert că omul obişnuit (conştiința egotică) nu are perspectiva înaltă a Spiritului. Studiile karmice ne demonstrează, cu argumente concrete, că deşi Spiritul este diferit de ego-ul nostru, totuşi este vital să colaborăm cu El. Dacă nu o facem acum, noi înşine sau un alt om va suferi cândva în viitor, din cauza greşelilor noastre, cu sau fără de voie. Prin urmare, dacă de obicei avem **compasiune** pentru semenii noştri, de ce nu am avea şi pentru omul care se va naşte în viitor, purtând în interior acelaşi Spirit, al nostru?! Stă în puterea noastră să eliminăm suferința din noi şi din alții dacă acționăm înțelept de acum înainte, apropiindu-ne voința egotică de cea spirituală.

Aspecte culturale şi antropologice desprinse din lectura reîncarnărilor

Prezentarea vieților anterioare reprezintă o frescă a omenirii ultimelor secole, de pe toată planeta. Conştiința ni se extinde către toate tipurile de destine, foarte diferite, pe care le-au trăit protagoniştii. Nu mai putem gândi limitat, pentru că ne-am identificat, în sutele de biografii lecturate, cu tipologii extrem de diverse. Totuşi, spre deosebire de filmele de ficțiune sau romanele, aici este vorba de experiențe reale, care au legătură cu prezentul clienților. Nu trucăm realitatea, aşa cum fac majoritatea scenariştilor. Viața personajelor are o doză de imprevizibil foarte mare uneori; alteori, are atâta monotonie câtă nu poate suporta un film artistic.

Cunoaşterea existențelor anterioare ale altora şi implicațiile lor karmice ne prezintă viața aşa cum este şi a fost. Nu este un film romanțat cu happy-end şi nici unul cu violență gratuită, ci sunt fragmente, cele mai semnificative, din traiul unor oameni diferiți, din diverse locuri ale planetei. Lectura studiilor karmice este ca o pastilă efervescentă de înțelepciune dizolvată într-un pahar cu apa vieții.

În general, noi nu ne dăm seama că - înainte cu zeci, sute şi mii de ani înaintea noastră - au trăit persoane concrete. Pentru noi este doar istorie moartă, povestită de cărți şi eventual întărită de vestigii arheologice. Dar nimic viu. Chiar şi acum, sunt reali pentru noi doar oamenii pe care îi vedem, pe care îi cunoaştem. „Omenirea” este un termen abstract. Analiza reîncarnărilor revitalizează vremurile trecute. Oamenii aceia simpli chiar au existat, asemănători nouă, cu aceleaşi griji, dorințe, preocupări, nevoi. Eram tot EU, dar în alte contexte. Lectura studiilor ne ajută să ne **identificăm mai uşor cu trecutul omenirii**, cu întreaga rasă umană - trecută, prezentă, viitoare.

Cercetarea spirituală trece în revistă viețile trecute, derulându-le pe „repede înainte” şi punctând doar evenimentele importante, bolile grave, traumele, căsătoriile, copiii, moartea, obiceiurile. Deşi atât de diverse, cam toate viețile au aceste punctele comune. Din aceste tipare nu putem ieşi nici noi, cititorii. Şi noi vom fi nişte „cazuri obişnuite” studiate de clarvăzătorii viitorului. Mă întreb curios, ce vor spune aceştia despre mine, peste câteva sute de ani, ce elemente principale vor putea fi extrase din experiența mea terestră actuală?!

Vedem că civilizația şi moralitatea există, au existat şi pe alte continente, în alte culturi decât cea cu care ne-am obişnuit. Regulile de viețuire sunt, în mare, aceleaşi, pe întreg globul. Şi defectele umane sunt cam aceleaşi, dintotdeauna şi pretutindeni. Printre multe altele, iese în evidență **infidelitatea conjugală**, care a generat nenumărate drame şi tragedii. Pare a fi un blestem al neamului omenesc. Deseori, nici nu prea este considerat un defect, ci normalitate, mai ales de către bărbați. Oricum, este cert că infidelitatea generează, acum ca şi în trecut, multe suferințe.

Pentru omul modern şi civilizat, **a merge la şcoală** pare o banalitate. Dar strămoşii noştri, din toată lumea, nu au fost chiar atât de norocoşi. Numai cei realmente dornici de învăţătură, având părinți cu venituri decente, puteau să se instruiască. În vremurile dinainte, fetele nici nu visau la educație, fiindcă tradiția era ca femeia să se ocupe exclusiv de gospodărie şi copii. Să fim recunoscători timpului nostru şi civilizației în care trăim pentru privilegiul de a ne putea instrui în mod generalizat! Şcoala este o minune, dar nu toți o apreciază acum, pentru că nu ştiu de câtă inteligență, voință şi noroc aveau nevoie antecesorii noştri pentru a o urma şi a deveni oameni superiori.

În familiile sărace, părăsirea domiciliului la vârsta adolescenței devenea aproape obligatorie, pentru a scăpa părinții de încă o gură de hrănit (prin plecarea în lume sau prin măritiş precoce). Urmarea cursurilor şcolare şi învățarea unei meserii mai bănoase era (şi încă mai este) un țel remarcabil pentru copiii din casele modeste.

Sare în ochi importanța pe care o acordau familiile **naşterii de copii**. Este aproape o obsesie a tuturor să aibă moştenitori care să le ducă numele, averea, tradițiile mai departe. Chiar şi în familiile sărace, vedem aceeaşi preocupare (sau fatalitate?) de a naşte şi creşte copii. Grija pentru perpetuarea speciei este implantată de Creator în toate creaturile, pentru ca jocul Creației să continue şi a permite mereu altor spirite să se încarneze, a acumula experiențe şi a evolua către perfecțiune. Totuşi, să ne bucurăm că trăim într-o societate care poate ține sub control natalitatea, iar femeia poate alege să îşi dezvolte şi alte laturi ale personalității!

Aceste aspecte şi altele, nemenționate aici, pot fi o sursă de inspirație pentru studiile moderne de antropologie. Folosind „lecturile din Akasha", un savant ar putea descoperi multe lucruri necunoscute despre oamenii aflați în locuri şi timpuri mai mult sau mai puțin depărtate.

Viață peste viață, oamenii au clădit lumea în care trăim acum. Eforturile lor, oricât de mărunte ar fi fost ele, au contribuit cu câte ceva la evoluția omenirii per ansamblu. Destinele strălucite au donat lucruri importante, descoperiri, opere, invenții, istorii de neuitat, pe când destinele modeste au putut şi ele păstra continuitatea unor calități perene, precum munca responsabilă, grija față de cei dragi, iubirea sinceră etc. Orice om poate, în poziția în care se află la un moment dat, să transmită urmaşilor săi obiceiuri şi învățături utile şi frumoase, care ajută umanitatea să progreseze…

Aspecte filosofice şi spiritologice privind reîncarnările Spiritului

REÎNCARNĂRILE ADUC ECHILIBRU

Putem considera că, în virtutea echilibrului natural, o suferință în altă viață se cere a fi compensată printr-o uşurare în actuala viață. Adică, dacă ai fost sărac, să fii bogat, dacă ai fost bolnav, să fii sănătos etc. De multe ori, chiar aşa se petrece: dacă ai fost bogat, acum eşti sărac, dacă ai fost sănătos, acum experimentezi şi boala etc. Există însă şi o continuitate a stărilor anterioare. Uneori, lecțiile karmice se repetă până când sunt învățate. Sau poate fi vorba de o dorință a Spiritului de a aprofunda şi a-şi perfecționa anumite calități.

Deci, se pot distinge două mari tipuri de influențe karmice peste veacuri: cele de **continuitate** şi cele de **complementaritate**.

Dintre influențele de **continuitate** putem generaliza câteva astfel:

- Însuşirile personale din viața anterioară se transmit în cea prezentă.
- Dorințele neîmplinite trecute se transformă în şanse şi realizări actuale.
- Spiritele prietene se reîntâlnesc în mai multe vieți.
- Comportamentul agresiv trecut aduce în prezent accidente, suferințe, boli grave.
- O moarte în condiții cumplite poate transfera o sensibilitate țesuturilor biologice respective.
- Excesele de orice fel au urmări corespondente asupra bolilor actuale.

În privința urmărilor **adverse**, destinate echilibrării spirituale, putem da ca exemplu:

- Dezmățul şi adulterul din trecut provoacă acum singurătate, necazuri în dragoste şi în căsnicie.
- Viața retrasă şi un singur partener aduce în prezent posibilități de cunoaştere mai largi a lumii şi a mai multor parteneri amoroşi.
- Bogăția şi traiul de huzur anterior poate provoca o viață de muncă intensă.
- Traiul în mizerie aduce acum o viață decentă.
- Lipsa studiilor din trecut aduce acum studii superioare, de mare valoare socială şi ştiințifică.
- Cine a avut multe vieți scurte, în cea prezentă experimentează oportunități şi metode naturale pentru creşterea longevității.

Se poate observa că Legea cauzei şi efectului acționează peste veacuri ca şi cum ar fi vorba despre aceeaşi persoană. De fapt, este vorba despre acelaşi **Spirit,** încarnat în două sau mai multe persoane diferite, pe rând.

Ideile sumare de mai sus încearcă să sintetizeze experiența umană şi să ne orienteze, dar trebuie să admitem că fiecare om suportă un cocktail original de influențe foarte diverse, într-o combinație unică. Numai Savanții Cerurilor ştiu cu exactitate **toate** programele karmice care ne afectează şi în ce măsură pot fi evitate. Şi Spiritul încarnat ştie. De asemenea, îngerii păzitori.

Memoria vieților anterioare este prezentă în toate straturile de energie subtilă ale perispiritului*. De aceea apar inclusiv predispoziții şi sensibilități fizice (memoria celulară). Cauzele-sământă se păstrează la toate nivelurile. Nivelul *cauzal* înalt ar fi baza de date Akashică a evenimentelor, dar influența lor asupra ființei (ca sensibilități psiho-somatice, scheme comportamentale etc) se transmite prin învelişurile subtile de mai jos (corpul *mental*, corpul *astral*, corpul *eteric*) care completează corpul fizic uman.

După moarte, defectele şi sensibilitățile fostului corp fizic nu ne mai deranjează, ca Spirit, dar dacă decidem să ne reîncarnăm, trebuie să fim gata să preluăm o parte din vechile sensibilități, care erau arhivate în sâmburele energetic din perispirit. Ele vor da roade şi ne vor da de furcă, dar acesta este unul din prețurile pe care le plătim pentru a experimenta din nou viața fizică.

* În „Cartea Spiritelor”, de Allan Kardec, se spune că Spiritul este înconjurat de o substanță vaporoasă, eterică, formată din fluidul universal al planetei. Acest înveliş semi-material se numeşte perispirit. El poate lua o formă după voința Spiritului. Astfel, un Spirit liber ne poate apare sub aspect uman în vis, când de exemplu ne întâlnim cu o rudă decedată, sau chiar când suntem treji şi el ia o formă vizibilă ori chiar palpabilă (aşa cum s-a petrecut „învierea” lui Isus Cristos!).

Multe vieți anterioare studiate au fost grele, încât moartea ne pare ca o binecuvântare pentru bietele suflete care au suportat atâtea dureri în viață. Decesul este prilejul unei regenerări, a renaşterii poftei de reîncarnare într-un nou trup, un nou destin, noi provocări. După o viață grea, moartea este singura odihnă capabilă să redeschidă apetitul pentru o nouă întrupare.

Unii oameni trăiesc o singură dragoste absolută, alții cunosc două sau mai multe iubiri în timpul vieții. Oricum, dincolo de moarte, toate spiritele compatibile între ele sunt prietene, indiferent ce sex au avut în viața terestră. Prietenie, camaraderie, afecțiune sufletească – acesta este laitmotivul conviețuirii spirituale. Foarte importantă se dovedeşte a fi iubirea universală, altruistă, dăruită sufletelor, nu corpului, afecțiunea care nu cere nimic în schimb şi nu vrea să rănească pe nimeni...

Pe parcursul vreunui studiu karmic, vedem cum frații mai mari sau alte persoane îl ajută pe protagonist să iasă din situații grele. Iată dovada că **faptele noastre sunt cunoscute** nu doar în Cer, dar chiar şi de clarvăzători. Nimic nu rămâne ascuns, niciodată! Faptele virtuoase pot fi aflate chiar peste secole şi date ca pildă, pentru că urmările lor bune se perpetuează. Iar cititorul se bucură, în sinea sa, de ajutorul umanitar de care a beneficiat protagonistul. În general, pentru a trăi cât mai multe momente fericite, să rezonăm cu Binele, oriunde îl vedem în jurul nostru!...

SFATURILE SPIRITULUI CĂTRE SUFLET

Sunt utile şi interesante atenționările privind **situațiile periculoase** asemănătoare cu cele din viețile anterioare, care au provocat rănirea gravă sau moartea predecesorilor spirituali. Poate părea ciudat că pericolul continuă să planeze asupra omului actual, deşi a trecut o dată prin acel episod traumatic. *Unde ar fi atunci compensația karmică? De ce nu s-a anihilat acest pericol prin faptul că deja a fructificat o traumă?* Cel mai probabil, este vorba despre o karmă mult mai veche, care este adevărat că a dat unele roade în viața trecută, dar nu suficient, rămânând în aura perispirituală. Singura metodă sigură ar fi evitarea locurilor sau situațiilor cu potențial periculos din această perspectivă karmică cu bătaie lungă în trecut.

Sfaturile venite de la propriul Spirit **nu sunt imperative**, ne lasă loc pentru variații personale, ba chiar pentru a face invers. Omul, cu mintea sa limitată, este supremul arbitru şi judecător pentru viața sa. Deşi Spiritul ar dori ca el să îi respecte dorința, acceptă totuşi că omul este decidentul final, care nu trebuie să fie constrâns nici măcar de Dumnezeu. De altfel, acest model al respectului pentru libertatea de alegere vine tocmai de la Creatorul Suprem, care ne-a oferit-o în dar, ca cel mai de preț cadou. Indicațiile venite de la Spirit nu sunt foarte detaliate şi din dorința ca să ne antrenăm la maximum posibilitățile specific umane de a ne descurca în lumea fizică.

Numai oamenii evoluați spiritual se pot supune de bună voie indicațiilor **exacte** ale Spiritului, fiindcă nu resimt nici o impunere sau dictatură, ci îşi doresc să îşi învingă ego-ul, acceptând voința spirituală ca poruncă supremă. Cine însă nu a ajuns la un nivel superior de înțelegere a Legilor universului nu se va simți obligat să asculte de intuiția spirituală.

Marele înțelept, filosof şi yoghin Sri Aurobindo spunea: „*Singura noastră libertate adevărată constă în descoperirea şi deblocarea realității spirituale care există în noi*”. Desigur, nu trebuie să înțelegem greşit că omul nu are liber arbitru şi nici responsabilitatea faptelor, ci faptul că, în lipsa **intuiției spirituale** (care înseamnă contactul cu sursa adevăratei libertăți din noi, Spiritul), acțiunile noastre sunt supuse mecanismelor automate ale psihicului ori influențelor exterioare manipulatoare.

Şi apropo de Sri Aurobindo, poate cel mai profund filosof al secolului XX: mediumul Nina Petre a descoperit că Spiritul acestui mare om, decedat în 1950, s-a reîncarnat într-o altă personalitate notorie, dar cu totul alte preocupări, şi anume celebrul cântăreț Michael Jackson!!!... Cât de nebănuite sunt planurile Spiritului şi greu de înțeles de către mintea omului!...

UNICITATEA SPIRITULUI

S-ar putea crede că Spiritele ajung, după multe reîntrupări, să se uniformizeze, pentru că ar fi trecut cam prin aceleaşi situații, la nivel statistic. Este fals! Sigur că, în general, Spiritul alege să îşi alterneze condițiile, născându-se o dată bărbat, altă dată femeie, o dată bogat, altă dată sărac ş.a.m.d. Dar alegerea acestor condiții se face în urma unei deliberări atente a Sa împreună cu Îngerii care se ocupă cu întrupările. Astfel, unele Spirite se nasc de mai multe ori ca bărbat sau ca femeie. Spre finalul lanțului reîncarnărilor, este posibil ca ocupația de bază să oscileze în jurul aceluiaşi domeniu sau, mai exact, să întărească anumite calități deja antrenate în viețile anterioare. Spre exemplu, un Spirit poate alege să se perfecționeze ca medic-vindecător, altul ca lider-conducător, altul ca preot-maestru spiritual sau orice alt tip arhetipal. Fiecare Spirit este unic, creat pentru a ajunge la perfecțiune, dar având un anumit specific. În lumea spiritelor există aşadar o specializare, ca şi în cea a oamenilor.

Nivelul de elevare, rafinare, lumină al Spiritului este un cu totul alt aspect, care se referă la **calitatea vibrației** şi la eliminarea restanțelor karmice din perispirit. Comunitatea cerească a sfinților este diversă ca abilități, dar unitară ca puritate energetică şi devotament către Dumnezeu.

INTERVALUL DE TIMP ÎNTRE REÎNCARNĂRI

Cercetările doctorului Ian Stevenson privind amintirile din viața anterioară a unor copii indieni au arătat că aceştia se reîncarnau la câteva zile sau luni după moartea antecesorului spiritual. Pe de altă parte, în diverse surse esoterice se spune că intervalul dintre încarnări ar fi de secole. Ei bine, adevărul este la mijloc! Cazurile studiate de dr. Stevenson luau în calcul numai amintiri clare şi puternice din viața anterioară a unor copii, ceea ce implica o renaştere la mică distanță în timp, pentru ca amintirile să fi rămas încă vii. Dar marea majoritate a oamenilor nu îşi amintesc viața anterioară... Pe de altă parte, este adevărat că există şi Spirite foarte evoluate, care nu mai sunt presate să se reîncarneze, ele putând aştepta liniştite timp de secole, până când se prezintă o ocazie de reîntrupare potrivită cu misiunea specială pe care o primesc de la Dumnezeu. Aceştia sunt aşa-zişii avatari, bodhisattvaşi sau maeştri eliberați, a căror prezență pe Pământ este rară şi remarcabilă, o binecuvântare pentru toți oamenii.

Cu aproximație, un Spirit se reîntrupează - în persoane care ating maturitatea, fără a mai pomeni copiii care mor în fragedă pruncie - de circa 10-14 ori într-un mileniu (observație valabilă cel puțin pentru mileniul II al erei noastre). Dacă acceptăm faptul că Spiritele aflate astăzi peste nivelul mediu de evoluție au fost încarnate şi în Atlantida, deci cu circa 12000 ani în urmă, putem estima că un om interesat de spiritualitate are la activ zeci şi chiar sute de vieți în regnul uman pământesc. Aceasta, fără a mai adăuga celelalte mii de vieți în regnurile inferioare. Desigur că vorbim de o medie, fiecare Spirit având o istorie proprie, mai lungă sau mai scurtă, după cât de harnic a fost să evolueze - mai încet sau mai rapid.

Contrar teoriei metempsihozei - a renaşterilor dintr-un regn în altul şi înapoi (întâlnită în India) -, analiza practică arată că nici un Spirit uman nu a regresat într-o viață de animal. Sensul evolutiv al transmigrației este de la simplu la complex, de la plantă la animal, de la animal la om, nu şi invers. Dacă un om a greşit, va avea în viitoarea viață suficiente condiții de ispăşire într-un corp de om, nefiind nevoie să se întoarcă într-un corp simplu de animal. Dimpotrivă, are nevoie de o minte pe deplin conştientă de drama prin care trece, ca să poată trage cât mai multe învățăminte.

Am urmărit, în sute de studii de caz asupra persoanelor obişnuite, anul morții ultimilor antecesori spirituali şi am constatat că toți au renăscut la **cel mult un secol** după moartea predecesorului, dar de cele mai multe ori nu au trecut nici **trei decenii** sau doar **câțiva ani**. Astfel că urmaşii genetici ai fostului trup omenesc încă mai trăiesc în prezent şi i-am putea întâlni față în față. Iată de ce devine aproape un fratricid să porneşti un război împotriva altei țări, unde posibil se află rudele tale din fosta încarnare. Generalizând această concluzie, întreaga umanitate prezentă este interconectată prin legături spirituale, astfel încât devin absurde teoriile care susțin că alte popoare sunt duşmanii poporului tău. Diferențele etnice sunt dorite de Dumnezeu, ele există şi pentru a ne oferi experiențe diverse în momentul încarnării, dar NU pot fi invocate pentru crime etnice sau războaie. Ar fi un fratricid, şi chiar un infanticid, căci maturii de azi pot fi copiii noştri de ieri!

Studiul spiritual ne dezvăluie, nu teoretic, ci concret, cine şi unde am fost în multe alte încarnări umane. Toate analizele arată că ne-am născut cam peste tot prin lume, în toate rasele, clasele sociale, femei şi bărbați. Aşa că nu ar trebui să încurajăm sub nicio formă xenofobia, rasismul, misoginismul etc (iar dacă le-am moştenit din viața anterioară, atunci trebuie contracarate prin înțelepciune şi autocontrol). Chiar dacă nu vom reuşi să iubim toți oamenii, măcar să nu mai avem prejudecăți şi complexe de superioritate sau inferioritate! Am trăit de toate în alte vieți, aşa că am cunoscut toate „condițiile umane” posibile.

Ar trebui să ne pună pe gânduri că în viitoarea viață am putea nimeri absolut oriunde pe Pământ. Deci să încercăm a nu avea prejudecăți, căci s-ar putea ca, pentru a ne dezvăța de ele, Dumnezeu să ne aleagă viitoarea încarnare tocmai într-un neam de care avem repulsie acum (chiar am întâlnit două astfel de cazuri concrete). Omenirea este o mare familie, indiferent unde îşi duce viața, prin urmare să o tratăm cu respectul cuvenit! Putem să ne trezim „aruncați” oriunde pe planetă în viitoarea viață de om şi în orice condiție umană imaginabilă!

Îndemn spre apropierea de Divinitate

Urmărind evoluția vieții personajelor noastre, ne dăm seama cât de imprevizibil le-a fost destinul. Se spune că „viața lor ar fi decurs normal şi liniştit dacă...” şi aici apare elementul de insolit, turnura bruscă, care le-a dat peste cap toate planurile. Cât de puțin au contat dorințele, ideile lor de viitor! Soarta a făcut ce a vrut cu viața lor. Şi cât de asemănătoare sunt viețile noastre actuale cu cele ale personajelor din alte timpuri! Analizând la rece, cam totul este deşertăciune, nu rămâne prea mult în urma noastră. Ce contează este înțelepciunea pe care am acumulat-o, aceasta îmbogățind Spiritul care se va reîncarna. Contează cât efort depunem pentru a ne apropia de Voința lui Dumnezeu, acest efort acumulându-se în perispirit şi transmițându-se de la o încarnare la alta. În loc să ne identificăm, total ignorant, cu strădaniile noastre spre micile realizări omeneşti, ar fi mai bine să ne ducem la îndeplinire datoriile lumeşti mereu cu gândul la ceea ce este înalt şi superior, etern şi luminos.

Cât de măruntă este viața omului! Şi câtă lumină poate aduce în ea gândul la Supremul Far al lumii! Gândind des la Cele Sfinte, viața noastră, oricât de neînsemnată ar părea privită din exterior, devine atunci cu adevărat interesantă. Atâtea vieți banale s-au scurs pe planetă, nerămânând nimic din ele. Şi cât de simplu este să ne scrijelim urma pe răbojul eternității! Simplu: prin permanenta aducere aminte de Spirit şi Dumnezeu în toate faptele noastre mărunte. Ele vor părea celorlalți la fel ca înainte, dar noi ne vom simți integrați în Divinitate şi fericirea ne va purifica mintea şi sufletul până într-atât, încât vom trăi fiecare moment al acestui iluzoriu joc al vieții cu o mare plăcere, tocmai pentru că îi vom realiza efemeritatea şi caracterul său ludic. Ne vom bucura de fiecare clipă, ştiind că toate vor trece, precum se încheie o piesă de teatru, rămânând doar plăcerea jocului. Nu vom mai suferi atât, ştiind că suferința sau fericirea lumească sunt stări trecătoare, valuri mişcătoare pe oceanul fericirii divine...

Banalitatea vieții NU poate fi eliminată prin aventuri, excese şi experimente iraționale. Acelea nu pot duce spre bine, ci spre rătăcire mentală. În final, la Judecată, majoritatea Spiritelor regretă şi promit că se vor îndrepta în viața următoare. Dar de ce să aşteptăm înfățişarea în fața Juriului Sacru ca să înțelegem că puteam face mai mult pentru apropierea noastră de Divinitate? Ce-ar fi să începem chiar acum?! Viețile oamenilor se supun unor reguli impuse de la început, repetăm aceleaşi scenarii ca la crearea lumii, mergem cu valul instinctelor şi mentalităților colective, vrem sau nu vrem. Putem însă să adăugăm un element de originalitate şi ieşire din turmă. Să ne privim viața detaşați, de sus, ca pe un film şi să dedicăm mai multe clipe, ore, zile şi ani dialogului cu Cel care ne-a creat şi cu Fiii Săi, Sfinții Săi, Mesagerii Săi binecuvântați! Vom depăşi astfel conştiința banalității şi a deşertăciunii vieții omului, înlocuind-o cu o simțire proaspătă a minunăției de a trăi, oportunitate extraordinară a Spiritului nostru divin de a opera în planul fizic. Viața, oricât de modestă ar fi, va deveni un prilej de bucurie constantă.

Oricât ne-am angrena liberul arbitru şi imaginația, acțiunile noastre sunt foarte limitate de ceea ce numim „condiția umană”. Chiar şi pretinsa libertate de a te sinucide nu este decât o monstruoasă crimă împotriva unei persoane fără apărare. De fapt, marea libertate a omului este să îşi dedice gândurile lui Dumnezeu sau să nu o facă. Nimic nu îl obligă la asta, nici măcar, sau mai ales, Dumnezeu. EL ar dori să avem cu toții libertatea totală pe care o are şi EL, ca Tată al nostru. Din păcate, noi nu suntem încă în stare să o avem, fiindcă ea ne impune şi o mare responsabilitate, de care omul actual nu prea se poate achita. Avem însă la dispoziție singura acțiune cu adevărat liberă: gândul la Creator, dialogul interior cu Tatăl Ceresc. Chiar dacă Îl certăm copilăreşte, în ignoranța noastră, tot este mai bine decât să-L ignorăm! Dialogul lăuntric cu Cel care ne-a dat viață ne va oferi o fericire reală, ne va umple sufletul cu iubire. Nu este autosugestie, ci o energie directă, exterioară nouă, răspunsul Său imediat la invocarea noastră. Dumnezeu nu este un mit, ci o Prezență rafinată, cu care putem dialoga pe orice subiect, deşi nu Îl putem vedea. EL are soluții pentru toate problemele noastre.

De obicei, dorința de a avea copii nu lipseşte nimănui, ca un laitmotiv al vieții, ea fiind de fapt impunerea unei datorii sacre de a perpetua specia umană. Existența oamenilor se învârte în jurul

aceloraşi activităţi importante: creşterea şi educarea copiilor, căsătoria, lupta pentru existenţă, boala, pierderile celor dragi etc. Este cam la fel pentru toţi. Variaţiile se produc prin reîncarnare, pentru experimentarea altor situaţii problematice. Totul urmează nişte tipare. Numai dragostea de Dumnezeu este unică pentru fiecare. Pentru că fiecare Spirit este unic şi original. A Îl băga în seamă pe Dumnezeu este singurul favor pe care i-L putem face. În rest, EL are totul. Numai atenţia noastră nu ne-o poate impune, ci este libertatea noastră de a I-o da sau nu.

Tu ce alegi? Te înduri să Îi acorzi câteva clipe zilnic sau consideri că EL nu merită atâta minim efort?! Sau că nu te va băga în seamă?! EL le răspunde tuturor, fiindcă este singura bucurie pe care I-o putem face şi nu se va lipsi de ea, trimiţându-ne-o înapoi, amplificată. Nu contează ce vorbeşti cu EL. Bagă-L în seamă şi te va copleşi cu o fericire neaşteptată! Antrenează-te zilnic în această îndeletnicire amuzantă! Dă-I atenţie! Măcar atâta câtă dai privitului la televizor sau lecturii ziarului sau unei bârfe la serviciu. Atâta libertate ai cu adevărat: să Îl consideri un partener de dialog sau nu. Restul nu sunt libertăţi reale, ci opţiuni dintr-un set limitat de alegeri obligatorii.

Subtilităţile doctrinei reîncarnării

Legea karmei este expresia unui principiu suveran ce veghează la echilibrul cosmic. Ea acţionează într-o perspectivă largă, atât pe termen scurt, cât şi de la o viaţă la alta. Iată cele trei variante principale prin care se poate transmite karma peste veacuri, de la un om al altul:

Se vorbeşte în popor despre „**blestemele pe neam**", care sunt o formă de karmă negativă familială. Ştafeta ghinionului este predată în acest caz genetic, din tată în fiu (mamă, fiică), sau chiar de la bunic la nepot. Desigur, este nevoie şi de o sensibilitate karmică individuală pe care să se cuibărească aceste ghinioane! Nu toţi urmaşii unui neam suferă de aceleaşi probleme.

Mai există şi **karma colectivă** a unor largi pături de oameni, naţiuni şi chiar a omenirii întregi. Ea se combină cu moştenirea istorică şi cu obiceiurile, tradiţiile colectivităţile respective, dar nu se identifică cu acestea. Un exemplu: dezbinarea şi invidia - ca stări nelipsite din colectivităţile româneşti - face parte din karma negativă a neamului nostru, încă de la geto-daci. Desigur, asta nu înseamnă că manifestăm cu toţii aceste defecte!

Cel mai des uzitat sens al karmei este cel aplicat individual, asupra Spiritului nemuritor. În acest sens, legea karmei este dublată de principiul reîncarnării. Ele sunt cele două feţe ale aceleiaşi monede (filosoful Leibniz ar fi spus „*cele două feţe ale aceleiaşi **monade***"!). Într-adevăr, karma nu se poate aplica Spiritului („*monadei*"), decât dacă el se reîncarnează, şi reciproc, dacă Spiritul se reîncarnează, va trebui să suporte urmările karmice din alte vieţi trăite pe Pământ.

Asupra doctrinei reîncarnării planează multe neînţelegeri. Lăsând la o parte rezistenţa unor clerici care îşi văd periclitate poziţiile de pe care îndoctrinează mulţimile evlavioase, rămân unele semne de întrebare. *Dacă am mai trăit alte vieţi, de ce nu ni le amintim*? Aceasta pare a fi cea mai rezonabilă critică la adresa doctrinei reîncarnării. Cu riscul de a plictisi cititorul, vom expune explicaţia acestui fenomen, mai ales că ea nu poate fi găsită decât aici, în site-ul nostru…

Nu sufletul imaterial (info-energetic) se reîncarnează, ci Spiritul omului. Iată deci că trebuie să facem diferenţa subtilă dintre suflet şi Spirit. Putem defini **sufletul** ca fiind format din *conştiinţa* omului împreună cu *mintea* sa, minte care se formează la naştere şi se dezvoltă pe parcursul vieţii. De aceea, sufletul nu are memoria vieţilor anterioare - pur şi simplu pentru că aceste amintiri aparţin memoriei Spiritului. Spiritul este o structură diferită de *mintea* şi *conştiinţa* umană, dar conlucrează strâns şi permanent cu ele pe tot parcursul vieţii. Dacă omul manifestă intuiţie, înseamnă că legătura dintre Spirit şi *conştiinţă* este bine realizată. Ne putem imagina Spiritul ca fiind centrul invizibil al unei sfere reprezentate de suflet.

Dar dacă Spiritul este cel care se reîncarnează şi nu sufletul omului, atunci mai putem vorbi de "nemurirea sufletului"?

Conform datelor ştiinţei şi tradiţiilor religioase, sufletul nu moare odată cu trupul. Imediat după moarte, sufletul este la fel de viu ca înainte, ba chiar mai viu, mai sensibil. El părăseşte corpul

cadaveric şi este dezorientat, plutind într-o lume neobişnuită, dar păstrând încă legătura cu lumea fizică, locurile şi persoanele familiare. Acest suflet este partea psihică a omului, care evident, nu dispare prin moarte. Totuşi, după o anumită perioadă (în tradiția creştină ea ar fi de 40 de zile), energia sufletului se destramă, îşi pierde din forță, iar ceea ce rămâne - esența omului psihic - se păstrează în Spirit, de care nu a fost niciodată despărțit. De fapt, pe timpul vieții, au format o echipă unitară, Spiritul manifestându-se în lumea fizică prin intermediul sufletului.

În Spirit există, sub o formă concentrată, armonios combinată, esența tuturor celorlalte suflete ale oamenilor în care a fost încarnat Spiritul. Să nu se înțeleagă că Spiritul are mai multe identități, sau că sufletul ar avea altă identitate decât a Spiritului! Nicidecum. Acesta este un mare mister, care, odată devoalat, pune ordine în diversele teorii care nu se împacă rațional. Dacă **identitatea sufletului este aceeaşi cu a Spiritului** - deşi am spus că ele sunt structuri separate pe timpul vieții omului - înseamnă că sufletul va trăi nemurirea în sânul Spiritului etern, care îl absoarbe după moarte, păstrându-şi continuitatea conştiinței!

Cum putem înțelege identitatea unică a două structuri diferite, sufletul şi Spiritul?

Iată cum. La intrarea în embrionul uman care va forma noul-născut, Spiritul modelează structurile neuronale (viitorul suport material al *minții* info-energetice a copilului) şi, mai mult de atât, îşi rupe o parte din **perispiritul** său (aura sa energetică) pentru a forma *conştiința* viitorului om. Deci *conştiința* umană este o mică parte din Spirit, cu calități similare acestuia (identitate, voință, atenție), detaşată temporar pentru a conduce direct *mintea* (inconştientul) omului, de care se „lipeşte” până la moarte. Practic, *conştiința* umană nu poate fi separată de Spiritul de care aparține în eternitate **decât** fiind combinată cu substanța *mentală*. Dacă ne-am imagina o separare „chirurgicală” a *conştiinței* de *minte*, în secunda imediat următoare, *conştiința* ar fi atrasă magnetic de către Spiritul de unde provine. Chiar şi pe timpul **dedublărilor astrale**, *conştiința* umană este combinată cu un fragment de minte („*mintea de rezervă*”), împreună însoțind Spiritul în lumea subtilă. Unele persoane foarte dotate paranormal reuşesc să se multiplice temporar în două sau mai multe ființe eterice, între care îşi pot transfera *conştiința* rapid şi alternativ.

O parte importantă a minții este **ego**-ul, care este alcătuit din tipare de gândire, impulsuri emoționale, amintiri, obiceiuri, instincte etc. El este rodul vieții de om, alcătuind o personalitate aparentă. Ego-ul nu poate fi dizolvat prin practica spirituală, ci doar purificat, astfel încât să nu mai acționeze dictatorial asupra *conştiinței*. Spiritul părăseşte creierul pe parcursul somnului (având diverse experiențe, traduse *mental* prin vise), dar *conştiința* nu, în mod normal, cu excepția extracorporalizărilor. *Conştiința* este un mini-Spirit, un ambasador permanent al Spiritului în țara *minții* (iar ambasadorul va avea întotdeauna naționalitatea țării de unde provine). În mod similar, Spiritul este un ambasador al lui Dumnezeu în om, un mini-Dumnezeu.

Fiind o parte indisolubilă a Spiritului, în care va reveni imediat după moarte, *conştiința* are acelaşi tipar energetic cu acesta (fiind precum un fragment holografic). Prin extensie, sufletul - fiind format din *conştiință* şi mintea egotică - are aceeaşi identitate cu Spiritul. Tocmai din acest motiv, în relatările celor care au suferit o **moarte clinică**, apare o continuitate perfectă în trecerea de la conştiența lor de om la cea de Spirit. Reunirea fluidelor subtile ce alcătuiesc sufletul şi Spiritul este instantanee şi insesizabilă, ca şi redivizarea lor în momentul revenirii din moarte clinică. Este de menționat şi faptul că Spiritul îşi poate pierde din luciditate în momentul când se reuneşte definitiv cu sufletul confuz al muribundului, dar pe măsură ce se acomodează cu noua sa stare, în „formație completă”, Spiritului îi revine întreaga memorie şi putere, chiar amplificate.

Dacă putem accepta şi înțelege acest mister al unității în multiplicitate vom putea să ne apropiem şi de alte mistere ale Creației. Putem folosi o comparație cu oceanul (ființa totală) în care există două curente de apă, unul de suprafață, cu ape calde, iar altul de adâncime, cu ape reci. Cei doi curenți sunt formați din aceeaşi apă oceanică, având aceeaşi compoziție, dar cu densități diferite. Direcțiile de curgere ale celor doi curenți pot fi asemănate cu două voințe diferite (ego-ul şi Spiritul), dar având acelaşi țel: deplasarea apelor. Dacă am reuşi să amestecăm apa oceanului, atunci particulele s-ar combina într-o mişcare unică. Totuşi, oceanul este o ființă complexă, care se foloseşte de mişcări diferite ale apei la adâncimi diferite…

Mitul androginului, cunoscut de la Platon, vorbeşte de reunirea celor două jumătăți ce au fost separate la naşterea lumii. Unii au spus că acest mit ne îndeamnă să ne căutăm jumătatea într-o altă persoană de sex opus, punându-ne în comun energiile complementare, masculine şi feminine. Totuşi, realitatea a dovedit, în ciuda acestor păreri, că fericirea divină nu poate fi găsită într-un alt om (imperfect prin definiție) şi cu atât mai puțin poate dura prin această alăturare! De fapt, **cele două jumătăți care au nevoie să se regăsească sunt sufletul şi Spiritul omului**. Marii înțelepți ai planetei au demonstrat personal şi i-au învățat pe discipolii lor că reunirea lor este posibilă şi dezirabilă, dându-i diferite nume: **realizarea Sinelui, extaz divin, unirea cu Dumnezeu, opera alchimică, refacerea androginului** etc.

Cuvânt de încheiere

Omenirea trece printr-o criză de profunde transformări pe toate planurile, inclusiv cel al gândirii ştiințifice şi valorilor morale. Noua paradigmă spirituală se răspândeşte rapid, iar conform principiilor acesteia, în prezent parcurgem o etapă firească a evoluției umanității, căreia îi va urma o alta şi mai luminoasă, mai progresistă. Odată cu evoluția omenirii, va creşte cererea pentru consiliere spirituală (fenomen vizibil şi în prezent) şi, ca răspuns, se vor trezi în oameni capacități noi, extraordinare astăzi, pentru a fi de folos pământenilor. De fapt, deja există astfel de oameni, ei trebuie doar găsiți, direcționați, ajutați, încurajați!

Investigația karmică este prezentă ici şi colo, deocamdată, dar ea va fi tot mai răspândită şi, până la urmă, nelipsită din consilierea şi terapia psihologică. Politologii viitorului, de asemenea, vor cerceta karma şi menirea populațiilor, pentru a şti ce mari decizii sunt necesare pentru binele şi progresul real al acestora.

Viitorul este probabil, dar ne apropiem de certitudini urmând vectorii prezentului. În lume, vectorul spiritual e tot mai pregnant şi convingător – dincolo de dogmele religioase, de ignoranța mediocrității şi mai presus de conspirațiile întunericului. În ciuda multor nemulțumiri şi prilejuri de critică, este evident că lumea de azi este mai puțin violentă decât în urmă cu secole sau milenii. Prin urmare, să aşteptăm cu speranță viitorul!

Lecturi suplimentare utile

Despre terapia karmică realizată de diverşi mari specialişti, puteți citi pe larg în studiul **Psihoterapia karmică în lume**, de Răzvan A. Petre

(Adresa: **http://www.spiritus.ro/RAZVAN/Psihoterapia_karmica_in_lume.pdf**)

O metodă simplă, ce poate fi utilizată de părinții care sunt curioşi să afle mai multe despre viața anterioară a copilului lor, vă este propusă în articolul **Ereditatea spirituală**, de Răzvan A. Petre, având subtitlul "*Mami, tati, când eram eu mare...*"

(Adresa: **http://www.spiritus.ro/RAZVAN/ereditatea_spirituala.htm**)

Puteți citi o analiză paralelă a două mari personalități ale secolului XX în articolul **Comparație între Sri Aurobindo şi Michael Jackson.** În ciuda diferențelor aparente dintre ei, în aceşti oameni a fost încarnat **acelaşi Spirit foarte evoluat**.

(Adresa: **http://www.spiritus.ro/RAZVAN/comparatie-sri_aurobindo+michael_jackson.htm**)

Pagina web despre **Karmă, destin, reîncarnare** a **mediumului Nina Petre** clarifică, la modul concret, subiectele despre care am scris, la modul general, mai sus:

- Interpretările pe care le-au dat studiului karmic câțiva beneficiari ai lui;
- Exemple de karmă tipică;
- Despre profesia predestinată şi alte probleme de soartă;
- Țările unde s-au reîncarnat, în ultimul mileniu, spiritele românilor care au solicitat un studiu karmic.

(Adresa: **http://www.spiritus.ro/parapsihologie.htm**)